

ת"פ 12419/10/19 - מדינת ישראל נגד חאלד אגבריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12419-10-19 מדינת ישראל נ' אגבריה(עציר)

בפני	כבוד השופטת רונית בש	המאשימה
בעניין:	מדינת ישראל	
נגד		
	חאלד אגבריה (עציר)	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, למעט בנטען בעובדה מספר 4 לכתב האישום, ולפיה לצורך ביצוע השוד הצטייד במעילים כהים, מעיל חרמונית, כובעי גרב שחורים, מסכה, כפפות, כלי הנחזה לאקדח ומסורית עם להב משונן. לעניין זה טען הנאשם כי הצטייד רק בצידוד ששימש אותו לביצוע השוד וכי כל שותף הצטייד בצידוד ששימש אותו. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו הנ"ל, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת לאחר שהמאשימה הבהירה כי לא תעמוד על הוכחת הנטען בסעיף 4 לכתב האישום.

כתב האישום

2. הנאשם הוא הבעלים של רכב סקודה לבן. מ.א. הינו קטין יליד 2003(להלן: מ.א.), וס.א. הינו קטין יליד 2003(להלן: ס.א.). מינימרקט אל ארז בבעלות משפחת ג'בארין נמצא בכביש הראשי בכניסה לכפר מועאוויה. נמכרים בו דברי מזון וסיגריות והוא פתוח 24 שעות ביממה.

זמן מה לפני התאריך 17/8/19, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, הנאשם החליט לבצע שוד מזוין במינימרקט. לצורך כך הנאשם הצטייד בצידוד המשמש לביצוע שוד: מעילים כהים, מעיל חרמונית, כובעי גרב שחורים, מסכה, כפפות, כלי הנחזה לאקדח (להלן: האקדח) ומסורית עם להב משונן (בעובדה זו לא הודה כאמור הנאשם כי אם רק בכך שהצטייד בצידוד ששימש אותו לשוד).

בתאריך 17/8/19 בשעה 02:00 או בסמוך לכך נסע הנאשם, כשהוא נוהג ברכב, יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, לבתייהם של מ.א. ו-ס.א. ואסף אותם בזה אחר זה לרכב, על מנת שהארבעה ייסעו יחד למינימרקט ויבצעו את השוד. הנאשם מסר ל-מ.א. ו-ס.א. את הצידוד לשוד, והם לבשו את המעילים, עטו את הכפפות על ידיהם, חבשו על פניהם את כובע הגרב והמסכה, וכל אחד מהם החזיק בידו את אחת המסוריות, כל זאת לצורך ביצוע השוד. בשעה 02:40 או בסמוך לכך הגיעו הנאשם, האחר, מ.א. ו-ס.א. למינימרקט, ירדו מהרכב ונכנסו למינימרקט כאשר הם רעולי פנים ולבושים לצורך ביצוע השוד, כמפורט להלן: הנאשם לבש מעיל כהה, חבש על ראשו כובע גרב שחור שכיסה את פניו והחזיק בידו את האקדח. האחר לבש מעיל חרמונית, עטה על ידיו כפפות וחבש כובע

אשר כיסה את ראשו והסתיר את פניו. מ.א. לבש מעיל, כיסה את פניו במסכת פלסטיק בהירה, עטה על ידיו כפפות והחזיק בידו את אחת המסוריות, ו-ס.א. לבש מעיל, עטה על ידיו כפפות, חבש על ראשו כובע שחור שכיסה את פניו, והחזיק בידו את אחת המסוריות.

הנאשם ושלושת שותפיו ניגשו בצוותא חדא אל דלפק המינימרקט שלידו נמצא באותה עת המוכר ע', קטין יליד 2002 (להלן: המתלונן). הנאשם כיוון לעבר ראשו של המתלונן את האקדח, ואיים עליו שימסור לו את תכולת הקופה או שיירה לו בראש וזאת כאשר האחר, מ.א. ו-ס.א. עומדים בצמוד לנאשם, ו-מ.א. ו-ס.א. מחזיקים במסוריות שלופות בידיהם.

המתלונן, בפחדו מהנאשם ושותפיו לעבירה, פתח את קופת המינימרקט שבה נמצא הכסף, והנאשם והאחר לקחו מהקופה את כל השטרות ומטבעות הכסף בסך של כ- 1000 ₪. לאחר מכן, הנאשם הורה למתלונן למסור להם גם סיגריות והלה, בפחדו מהנאשם ושותפיו לעבירה, מסר לנאשם שקית שהכילה כ- 40 קופסאות סיגריות השייכות למינימרקט וששוין כ- 2000 ₪. בשלב זה הנאשם ושותפיו לעבירה יצאו מהמינימרקט כאשר שללם בידיהם, נכנסו לרכב ונמלטו בנסיעה מהמקום כשהנאשם נוהג ברכב. בהמשך חילקו ביניהם הנאשם, מ.א., ס.א. והאחר את הכסף המזומן ואת הסיגריות ששדדו מהמינימרקט.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שהוגש על אודות הנאשם עולה, כי מדובר בבחור בן 32, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. טרם מעצרו עבד הנאשם בתחום הפחחות והצבע והתגורר עם בני משפחתו. מקורותיו עולה כי גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת בצל אב מכור לסמים.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה, כי לחובתו הרשעה קודמת משנת 2013 בגין ביצוע עבירות של הפרעה לשוטרי וידיעה כוזבת על עבירה. בהתייחס לביצוע העבירה, בלט אצל הנאשם קושי בקבלת אחריות מלאה וממשיית על מעשיו ונטייה לצמצם את הנסיבות שהביאו למעורבותו בעבירה. לפיכך, בדיון היום נתבקש הנאשם להבהיר האם הינו עומד על הודאתו בעובדות כתב האישום והנאשם הבהיר כי הוא עומד על הודאתו. שירות המבחן ציין עוד כי הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו על רקע ההליך המשפטי המתנהל נגדו וניכר כי הוא ממוקד במחירים האישיים והמשפטיים בהם נדרש לשאת בגין מעשיו. שירות המבחן מעריך כי ביצוע העבירה משקף נטייה לפעול מתוך דפוסי ריצוי חברתיים וקושי בהצבת גבולות, וכי הנאשם נוטה לראות עצמו כקורבן ולמזער את חלקו בעבירה מבלי להתמודד עם אחריותו.

בסיכומי של דבר, מעריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות מעורבותו בעבירות דומות. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם תוך שהעריך כי בשלב זה הנאשם לא מגלה בשלות ונכונות לבדיקה מעמיקה של התנהגותו ואינו פנוי ובשל לטיפול כוללני במצבו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ט/1) וכן תמונה מתוך הסרטון המתעד את האירוע להמחשת נסיבות ביצוע העבירה (ט/2). כמו כן, הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב (ט/3) והוסיפה וטענה בעל-פה בדיון בפניי.

5. במסגרת נסיבות ביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה את החומרה הרבה הטמונה במעשיו של הנאשם, אשר ביצע, באישון לילה, שוד בצוותא חדא עם אחרים. המאשימה הדגישה כי הנאשם היה הרוח החיה מאחורי ביצוע העבירה ולשם ביצועה הצטייד מבעוד מועד בבגדי הסוואה. עוד צוין, כי במהלך השוד אחז הנאשם בידו חפץ הנחזה לאקדח ואיים על המתלונן, שהיה באותה עת קטין, כשהוא מצמיד את החפץ לראשו, בעוד שותפיו עומדים מאחוריו כרוח גבית ואוחזים במסוריות. נטען, כי התנהלותו של הנאשם עובר לביצוע השוד ובמהלכו, מעידה על התנהלות עבריינית מתוכננת, מתוחכמת ומקצועית. ב"כ המאשימה טענה, כי הגם שהנאשם ושותפיו לא נקטו באלימות פיזית כלפי המתלונן, הרי שנקל לשער את האימה והפחד שאחזו במתלונן שעה שנאלץ לעמוד אל מול הנאשם ושותפיו, עת שמוצמד לראשו חפץ הנחזה לאקדח. בנוסף, צוין כי שווי השלל שנשדד עומד על כ- 3000 ₪, סכום אשר התחלק בין הנאשם ושותפיו ולא הוחזר עד היום. בסיכומי של דבר, ולאחר שהגישה אסופת פסיקה מטעמה (ט/4), טענה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 3-5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

6. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, צוינו ע"י המאשימה נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שהן עולות ממקרא תסקיר שירות המבחן, וכן הרשעתו הקודמת משנת 2013, בגינה ריצה עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות. ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן המלמד כי הנאשם אמנם הודה בעובדות כתב האישום על כל המשתמע מכך, אך לא לקח אחריות מלאה וממשית למעשיו והוא אף נוטה לצמצם את הנסיבות שהובילו למעורבותו בביצוע העבירה. בנוסף, וחרף אינדיקציה להתמכרות משמעותית בעברו לאלכוהול, לא גילה הנאשם מוטיבציה לטיפול ואין בעניינו פרוגנוזה טיפולית. בשקלול מכלול הטעמים הנ"ל, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל באמצע המתחם לו היא עותרת, זאת לצד עונש מאסר על תנאי ממושך, קנס ופיצוי לטובת המתלונן. בנוסף עותרת המאשימה לחלט את רכבו של הנאשם אשר שימש אותו לביצוע העבירה.

7. בפתח טיעוניו לעונש טען הסניגור, כי מרבית המחקרים שבחנו את סוגיית ההרתעה, מצאו כי אלמנט ההרתעה הכללית והאישית מוגשם מעצם הגדלת הסיכוי של העבריין להיתפס ולא דווקא על-ידי החמרה בענישה. עוד נטען, כי הנאשם נטל אחריות למעשיו והודה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. צוין כי עברו הפלילי של הנאשם כמעט נקי ולחובתו, כאמור, אך הרשעה אחת משנת 2013. אשר לנסיבותיו האישיות, הדגיש הסניגור את הקונסטלציה המשפחתית המורכבת בה צמח הנאשם ללא כל משפחה תומכת. כיום, הנאשם נשוי ולו שלושה ילדים הסמוכים על שולחנו. עוד צוין הסניגור כי תקופת מעצרו הארוכה של הנאשם המשתרעת על פני כשנה, הובילה לשינוי בתפיסותיו. בנקודה זו נטען כי אין להתייחס באופן אריתמטי לקיזוז תקופת המעצר מתקופת המאסר שכן תקופת המעצר קשה לאין ערוך מתקופת המאסר. עוד הפנה הסניגור לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהתרשמותה של עו"ס בית המעצר לפיה הנאשם הוא בעל כוחות ויכולת להשתלב בהליך טיפולי.

8. בסיכומי של דבר, ולאחר שהפנה לאסופת פסיקה להמחשת עמדתה של ההגנה לעונש, טען הסניגור למתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל וביקש, נוכח נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם והודאתו בהזדמנות הראשונה, המגלמת בחובה גם לקיחת אחריות, לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם הנ"ל.

9. הנאשם בדבריו בפני בית משפט ציין כי הוא לוקח אחריות מלאה, הביע חרטה על מעשיו וכן ציין כי טעה ולמד לקח והוסיף כי הוא, אשתו וילדיו סובלים מאוד.

דין והכרעה

10. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18/4/12)). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

11. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת השוד בה הורשע הנאשם הם זכות הקניין של בעל החנות, זכותו של המתלונן לשלמות גופו ונפשו ולשלומו וביטחונו האישי, וכן זכותם לביטחון של כלל נותני השרות בחנויות. בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתה הרבה של עבירת השוד ועל הצורך להילחם במבצעה ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים. דברים אלו נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בשוד המבוצע באישון לילה כלפי אדם המשרת את הציבור בהיותו חשוף לעבריינים כדוגמת הנאשם ושותפיו. שכיחותם של מקרי שוד של נותני שרות העובדים גם בשעות הלילה מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה קשה זו באמצעות ענישה מכבידה ומשמעותית. לעניין זה יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 4812/12 סעדייב נ' מדינת ישראל (11/4/13): "עובדי הקיוסקים נמנים עם שורה ארוכה של עובדים, דוגמת עובדי תחנות דלק ומאבטחים, המעניקים שירות בשעות הלילה לאלה הזקוקים לו. המדובר באנשים אשר עובדים לפרנסתם בעבודות שמטבען אינן פשוטות. בעבודתם חשופים הם למפרי חוק אשר מנצלים את אצטלת הלילה ורדת החשכה לביצוע זממם. לרוב, עובדים אלה נמצאים במקום בגפם, ועוברי האורח המצויים בסביבתם הם מעטים. לא אחת מותקפים 'עובדי הלילה' על ידי יחידים או קבוצות אשר שמו להם למטרה להשיג 'כסף קל' ביודעם שהעובד נמצא לבדו ולא יתנגד למתן הכסף כאשר חיוו ושלמות גופו מונחים על הכף. מעבר לנזק הפיזי שגורמים התוקפים לעובדים, הפגיעה הנפשית לנוכח הטראומה שעברו ותחושת חוסר האונים בה הם מצויים הינן גבוהות במיוחד. [...] על בית המשפט לתרום את חלקו ללוחמה בתופעה זו. רשת ההגנה שיכול לספק בית המשפט מתבטאת בהחמרת הענישה שיטיל על מפרי החוק בעניין זה ושתגשים את תכליות ההרתעה והגמול".

12. ומהתם להכא: הנאשם ביצע, כאמור, עבירת שוד בנסיבות מחמירות וזאת הן בהיותו נתון בחבורה של ארבעה אנשים והן בהיות מבצעי השוד (הנאשם ושותפיו) מצוידים בכלי נשק שיש בהם כדי לסכן או לפגוע. כאן אציין כי לצורך השוד הצטיידו הנאשם ושלושת שותפיו במסוריות עם להב משונן, וכן בכלי הנחזה לאקדח. אין צורך להכביר במילים באשר לתחושת הפחד שאחזה במתלונן הקטין עת שהנאשם כיוון לעבר ראשו את הכלי הנחזה כאקדח ואיים עליו כי

יירה בראשו אם לא ימסור לו את תכולת הקופה, וכל זאת עת ששלושת שותפיו עומדים בצמוד לו ושניים מהם אוחזים בידיהם במסוריות שלופות. עיון בתמונה מהסרטון של השוד (2/ט) מדבר בעד עצמו. בתמונה זו ניתן לראות את הנאשם כשהוא מכוון את הכלי הנחזה כאקדח לעבר ראשו של המתלונן ושניים משותפיו אוחזים במסוריות משוננות להב. מעבר לנזק הכספי שהסב הנאשם במעשיו, עומד גם הנזק הרגשי שמטבע הדברים הוסב למתלונן, כל שכן נוכח היותו קטין בעת הרלוונטית.

13. לאמור לעיל יש להוסיף את התכנון שקדם לעבירת השוד, דבר העולה באופן מפורש מעובדה מספר 4 לכתב האישום, המלמדת כי הנאשם החליט לבצע שוד מזוין במינימרקט ולצורך כך הצטיידו הוא ושותפיו בציוד, כמתואר בכתב האישום. זאת ועוד, שניים משותפיו של הנאשם הינם קטינים, דבר המגביר את מידת אחריותו של הנאשם אשר היה בעת הרלוונטית בגיר בן 31. עם זאת, לטובת הנאשם יש לציין כי המתלונן לא ניזוק בגופו, וכי הנאשם ושותפיו לא הפגינו כלפיו אלימות פיזית ולא נשאו ברשותם נשק חם.

14. המניע לביצוע עבירת השוד נעוץ ברצון הנאשם ושותפיו להפיק רווח כספי קל, זאת תוך ניצול העובדה שבאישון לילה לא ייתקלו בהתנגדות של נותן השירות המצוי חשוף בגפו בחנות. בע"פ 4012/13 אורי זיני (ולר) נ' מדינת ישראל (12/2/14) התייחס בית המשפט העליון לחומרת עבירה השוד, כהאי ליסנא: "עבירת השוד, קל וחומר שוד בנסיבות מחמירות, היא עבירה קשה. היא מכוונת לנטילת רכוש בכוח הזרוע לצורך רווח כלכלי, תוך פגיעה ברכוש ובגוף. בגזירת עונשם של עבריינים שהורשעו בעבירה זו נדרש בית המשפט לשדר מסר ברור כי היא גוררת עמה עונש משמעותי שיש בו כדי לשקף את פגיעתה הרעה בחברה...".

15. להלן פסיקה נוהגת בעבירת שוד בנסיבות מחמירות שבוצעה כלפי נותני שרות:

· בע"פ 104/12 מוראדאט נ' מדינת ישראל (05/07/12) בית המשפט העליון דחה ערעורו של נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, והותיר על כנו עונש של 34 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה חבר הנאשם עם אחרים ובצוותא חדא שדדו באיומים סך של 1,000 ₪ וסיגריות מחנות נוחות בתחנת דלק כשהם מצוידים בסכין ובאגרופן.

· בע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20/06/13) בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של נאשם צעיר שהורשע בעבירת שוד של חנות נוחות בתחנת דלק בשל שיקולי שיקום והמיר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל שהשית עליו בית המשפט המחוזי לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם שחבש כובע גרב על פניו שדד סכום של 900 ₪ תוך שהוא מאיים על המוכר ומציג בפניו סכין בה אחז.

· בע"פ 5780/13 אבו נגד מדינת ישראל (16/07/14) בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין והמיר את עונשו ל- 45 חודשי

מאסר בפועל חלף 52 חודשי מאסר בפועל שהשית עליו בית המשפט המחוזי. במקרה זה שדד הנאשם סך של ₪ 480 מחנות מכולת תוך שהוא מצמיד סכין לצווארו של המוכר. בית המשפט העליון התייחס למתחמי העונש ההולם בעבירת שוד וקבע כי מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל בנסיבות בהן אין פגיעות גוף הוא מחמיר. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה בנסיבות אלו צריך שינוע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

· בע"פ 6001/13 קסה נ' מדינת ישראל (29/1/14) דובר בנאשם שהורשע בעבירת שוד, לאחר ששדד תחנת דלק באמצעות סכין, תוך הפעלת אלימות פיזית כלפי עובד המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

· בע"פ 1114/15 נור גנאים נ' מדינת ישראל (16/11/15) בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם שהצטייד בכפפות ובכלי הנחזה לאקדח ויחד עם אחר שדדו חנות מכולת כשהם רעולי פנים והותיר על כנו עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, חרף העדר עבר פלילי וחרף כך שלא היה שימוש באלימות פיזית. הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר בעניין העונש, בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל.

· בת.פ. 36073-11-19 מדינת ישראל נ' האני חטאב (2/8/20) הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק. על פי האמור בכתב האישום, החליט הנאשם לשדוד סניף דואר בחיפה. לצורך כך הכין סכין, חולצת קפוצ'ון, כפפות, תיק צד ושקית שחורה. הוא נכנס לסניף דואר, חובש על ראשו את הקפוצ'ון, כיסה את פניו בבד והרכיב משקפי שמש וכן עטה גם כפפות על ידיו. הוא ניגש לדלפק, פנה לפקיד ואמר לו שזה שוד. הנאשם עשה תנועה מאיימת כלפי אחד מהלקוחות שלא יתקשר למשטרה והלקוחות יצאו מתוך הסניף. בסופו של דבר, הוא שדד ₪ 8500 ונתפס זמן קצר לאחר מכן עם סך של ₪ 6920, לאחר שהספיק לרכוש מוצרים שונים עם יתרת הסכום. על אותו נאשם שהיה בעל עבר פלילי, הושת עונש שעיקרו 3 שנות מאסר בפועל, וזאת לאחר קביעת מתחם עונש הולם בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל.

16. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצוע העבירה, וכן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 30-60 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי לטובת נותן השירות (המתלונן). כאן אוסיף כי הרכב ששימש את הנאשם לצורך ביצוע העבירה יחולט, כמבוקש על ידי המאשימה, וזאת משלא הביעה ההגנה התנגדות לכך.

17. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אציין לקולה את הודאת הנאשם, כאמור, בעובדות כתב האישום ואת לקיחת האחריות על ידו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן ובעיקר את העדת עדי התביעה, לרבות המתלונן, על כל הכרוך בכך. לכך יש להוסיף את עברו הלא מכביד של הנאשם, אשר לא ריצה מעולם מאסר מאחורי סורג ובריח. עוד אזקוף, לטובת הנאשם, את נסיבותיו האישיות הקשות, כפי שעולה מעיון בתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הסנגור לעונש. עם זאת, לחובת הנאשם, יש לציין כי מזער את חלקו בעבירה בפני שירות המבחן והתקשה להכיר בפגיעתו באחר תוך שתפס עצמו כקורבן. שירות המבחן העריך, כאמור, קיומו של סיכון בינוני עד גבוה להישנות מעורבות של הנאשם בביצוע עבירה דומה ונמנע מהמלצה טיפולית לגביו.

18. לאחר ששקללתי את מכלול הטעמים שאינם קשורים בביצוע העבירה, ותוך מתן משקל של ממש לעברו הלא מכביד של הנאשם ולהודאתו בהזדמנות הראשונה, וכן תוך מתן הדעת לכך שהנאשם מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח במשך תקופה ממושכת של יותר משנה, אני בדעה כי מן הראוי להשית עליו בתיק זה עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, וזאת לצד רכיבי הענישה הנלווים, כאמור לעיל. כאן יובהר כי בהינתן מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם וכן שליחתו למאסר לתקופה ממושכת, אני מחליטה שלא להשית עליו קנס כספי.

19. בסיכומי של דבר אני דנה את הנאשם כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 15/9/19).
- למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע, לפי חוק העונשין.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון, לפי חוק העונשין.
- אני מורה לנאשם לפצות את המתלונן פיצוי בסכום של 5,000 ₪ אשר יופקד על ידי הנאשם עבור המתלונן בקופת בית המשפט, וזאת עד ליום 18/1/21.
- אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם ששימש, כאמור לצורך ביצוע העבירה - רכב סקודה אוקטביה לבן מ"ר 30006964, וזאת לטובת אוצר המדינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן. המאשימה תמציא בכתב תוך 7 ימים את פרטיו העדכניים

עמוד 7

של המתלונן לצורך העברת סכום הפיצוי הנ"ל לידיו.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יוסי גימפל, ב"כ הנאשם עו"ד סעאדה והנאשם שהובא על ידי שב"ס באמצעות VC.